

Noget dertil. Men kunde det endvidere ikke hændte, at man nogle Aar efter, at Forret var opført, kom til at foretage meget væsentlige Forbedringer og Forandringer? Blot disse Spørgsmaal antydningssvis. Der er af et æret Mindretal i Udvalget tilset et Forslag angaaende Tilvebringelsen af Midler til disse store Befæstningsanlæg. Jeg skal, da jeg har Ordet, udtale, at det har generet mig noget, at det ærede Mindretal ikke har vist Udvalget den Opmærksomhed at give det Leilighed til at forhandle netop om dette Forslag; thi Forslagene under Nr. 1 og 3 ere jo bekendte Ting, der have været forhandlede i Udvalget, og dem siger jeg derfor ikke til. Imidlertid tror jeg ikke, at denne Undtælling gjør synderligt til Sagen; thi Enhver vil indse, at dette Forslag siger Intet. At ville love i en Paragraf, at der til næste Aar skal forelægges et Forslag til en Formue- og Indtægtsstat, er en ganske besynderlig homoopathisk Kur, vi skulle binde os til at underkaste os, idet vi jo aldeles ikke ville have noget Herredømme over Gjennemførelsen af et saadant Forslag. Se vi ikke, hvorledes Forslag, hvis Indhold ere af særdeles paatrængende Natur for Befolkningen, henlægges Aar for Aar, tilrods for at Befolkningens Fordringer derpaa stige Aar for Aar, og hvorledes vilde det gaa med et Forslag som det af det ærede Mindretal antydede, naar vi først havde givet en Bevilling til Paabegyndelse af disse Befæstningsanlæg? Det Tryk, hvorunder vi da vilde være til at vedblive med Bygningen deraf, vilde være saa stærkt, at vi ikke vilde kunne beherske Forhandlingen om de Principer, hvorpaa Staten skulde bygges. Man vilde da komme ind paa en Veie, som vi have erklæret ikke at kunne gaa ind paa, nemlig til forbruge til det omhandlede Diemed det Overskud, vi muligen kunne faae tilovers fra vore ordentlige Indtægter — jeg siger „mulige Overskud“, thi det er jo ingenlunde sikkert, at vi faae det; vi have jo ingenlunde Pant, for at vi vilde beholde de gode Aarer, vi have været velsignede med i de sidste Aar — og saa lade henligge meget vigtige Reserver paa andre Samfundsomraader. Det tror jeg ikke Thinget gaar ind paa. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjør) fremsatte en Betragtning, som jeg er enig med ham i; han ønskede at se en Forhandling ogsaa paa et andet Sted om denne store Sag, og jeg slutter mig til dette Ønske. Jeg havde ogsaa som Formand for Forudvalget næret det Haab og den Forventning, at det skulde blive Tilfældet ikke blot med det foreliggende Lovforslag, men ogsaa med de øvrige Lovarbejder, dette Udvalg har under Overveielse, saa at vi, fordi denne Samling er trukken fra længe ud, kunde have faaet som Udbytte af denne Samling, om end ikke endelige Love, saa dog det Udbytte, at alle disse vigtige Sager vare blevene gjorte til Gjenstand for Forhandlinger i begge Rigsdagens Afdelinger.

Forskjellige Omstændigheder, som jeg ikke er berettiget til her at omtale, have imidlertid forhindret en saa hurtig Fremme af de øvrige Spørgsmaal, som jeg tør antage, at hele Udvalget havde ønsket, saaledes at Betænkningen over Hærforslaget først nu kan fremkomme. Betænkningerne over de øvrige Lovforslag kunne ganske vist efter det Arbejde, der er gjort, meget hurtigt følge efter, for saa vidt den politiske Situation er en saadan, at man kan forudsætte, at der endnu er nogen Tid tilovers til at forhandle. Jeg vilde, efter at nu tre Aar ere hengaaede, siden den lovbestemte Revision af Forsvarsløvene skulde være foregaaet, have anset det for særdeles ønskeligt, gjennem en alvorlig Forhandling i begge Rigsdagens Afdelinger, at have kunnet faae at høre hele Rigsdagens Mening om den fremtidige Ordning af disse Spørgsmaal. Muligen at det endnu kan lade sin gjøre under en lysere politisk Situation end den, der foreligger for Øjeblikket.

Octavius Hansen: Det forekommer mig, at det Forslag, der er motiveret af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen), nemlig Forslaget under Nr. 2 angaaende en Skat paa Indtægt og Formue, er særdeles egnet til at være et Mæglingsforslag, som man fra begge Sider maatte kunne gaa ind paa. Vi have nu imidlertid hørt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at han og hans Venner ikke ville kunne gaa ind paa dette Forslag, og som en Hovedgrund derfor anførte han, at Forslaget formentlig var intessigende, idet det blot gik ud paa, at der til næste Aar skulde forelægges et Forslag om Skat af Indtægt og Formue. Jeg vil dog i den Anledning gjøre opmærksom paa, at dersom dette Forslag blev til Lov, var det jo vedtaget af Folkethinget, Landstthinget og Hans Majestæt Kongen, altsaa: alle Faktorer i Lovgivningsmagten vare da enige om, at der til næste Aar med særlig Hensyn til de store Udgifter, vi ville binde os til lige overfor Forsvarsvæsenet, skulde forhandles om en Indtægts- og Formueskat. Det forekommer mig, at dette vilde være et meget betydeligt Skridt fremad. Men naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds siger: Det betyder ikke Noget, vi have dog ikke nogen Garanti for, at vi faae nogen Indtægts- og Formueskat, saaledes som vi ville have den, saa siger jeg: Efter min Opfattelse er det forkert, ja usforsvarligt fra de Herrer's Standpunkt at sige: Vi ville ikke bevillige Noget til Forsvarsvæsenet, naar vi ikke med det Samme ere sikre paa at faae en Indtægts- og Formueskat, ikke en Indtægts- og Formueskat i og for sig, men en Indtægts- og Formueskat netop saaledes, som vi ville have den — vi ville ikke forhandle videre om denne Sag, vi ville opstille dette som Betingelse og sætte den Trumf mod vore Modstandere, at vi sige: I faae ikke bevilliget Noget til Forsvarsvæsenet, naar I ikke gaa ind paa en Indtægts-